anden Side bevilges der et Budget af Rigsdagen, og der er naturligvis derved den Gene, at man ikke kan disponere over 100 Kr. til en Skriver, eller hvad det nu er, uden at faae det bevilget, og det er ingen ringe Gene i en Bedrift af den Beskaffenhed, hvor det ikke er muligt i Forveien at formulere sit Budget med fuldkommen Sikkerhed. Af de offentlige Havne ere de fleste saakaldte kommunale Havne, Kjøbstadhavne, og naar det ærede Medlem siger, at der er saa stor Forskjel paa den Stilling, som Kjøbenhavns Havn indtager, og den, som de kommunale Havne indtage, er jeg ikke i Stand til at se, at det er rigtigt. For de kommunale Havne, de Havne, der i Reglen slutte sig til Kjøbstæder, findes Bestemmelserne i Kjøbstadkommunalloven af 26de Mai 1868, særlig dens § 16. Ærede Medlemmer ville der finde, at Havnene udgjøre ikke integrerende Dele af Kjøbstæderne, de ere under Kjøbstædernes Bestyrelse, men Havnens Indtægter og Udgifter skulle holdes adskilte fra Kjøbstadens almindelige Kasse; dens Midler kunne kun anvendes til Bedste for den selv. Indenrigsministeren har Overtilsynet med Havnenes Vedligeholdelse og Forbedring; han kan paalægge Havnebestyrelsen for Havnekassens Regning at udføre saadanne Arbeider udenfor den egentlige Havn, som maatte være fornødne for at sikkre Indseilingen til denne osv. Der er et meget betydeligt aktivt Tilsyn, der som bekjendt udføres gjennem Vandbygningsdirektoratet. Og hvis det ærede Medlem vil tage Havnereglementerne for sig, vil han se, at de i Reglen begynde saaledes, at Havnen styres under Indenrigsministeriets Tilsyn af Kjøbstadens Byraad; dog er der i Reglen en Tilføining om, at det ikke er Byraadet, der bestyrer Havnen, men et Havneudvalg, og i dette er Borgmesteren Formand, og i Reglen er en Toldembedsmand valgt ind der. Det er en Selvfølge, at der i et Udvalg ikke føres offentlig Forhandling, hvilket i det Hele ikke sker i nogen Kommission, og jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, om det skete; der er ogsaa i denne Henseende Lighed med Kjøbenhavns Havneraad. Altsaa den kommunale Havns Budget holdes særskilt, og Indenrigsministeren har omtrent det samme Tilsyn som ved Kjøbenhavns Havn. Med Hensyn til Kjøbenhavns Havn er Forholdet vel noget anderledes ordnet, men ligesom for Kjøbstædernes Vedkommende er det lovordnet. Der er ikke Spørgsmaal om, hvorledes Sagen skal ordnes, thi det er ordnet af Lovgivningsmagten. Der er den Forskjel, at medens man i de kommunale Havne har et Havneudvalg eller Byraadet som administrerende, har man i Kjøbenhavns Havn en Havneforvaltning, som har et større Tilsyn end Havneudvalgene, og som udnævnes af Indenrigsministeren, men foreslaas beskikket af Havneraadet. At der er kommet en særskilt Havneforvaltning i Kjøbenhavns Havn, synes ret forklarligt, navnlig, naar man husker, at Havneforvaltningens Chef tillige er Chef for Havnepolitiet; Statskassen giver ogsaa Bidrag til Havneforvaltningen. Man kan ønske dette Forhold forandret — det kan være en ærlig Sag — men Forholdet er i Virkeligheden saaledes og ikke væsentlig forskjelligt fra, hvad det er i de kommunale Havne. Havneforvaltningen er en offentlig Institution, hvis Forhold ere ordnede ved Lov. Nu siger det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt): Men vi ville have fat i dette. Det ærede Medlem overser imidlertid, at for Statshavnenes Vedkommende bekoster Staten Bygningen af Havnen; deres Budget vedtages af Rigsdagen, men om det slaar til eller ikke, tager man ikke saa nøie. Esbjerg Havn, for at jeg skal nævne den sidst anlagte Statshavn, har man bygget for 2½ Mill., og man har aldrig tænkt paa at faae Rente af de Penge, men vilde være glad, om Havnen blot kunde bære sig. Hvorledes ere nu Kjøbenhavns Havns Forhold? Havnen maa selv tjene hver Stilling, den maa selv gjøre sine Laan, forrente og afdrage Laanene, i det Hele selv skaffe sig sine Midler, naturligvis med Oppebørsel af de Indtægter, som tilkommer den lovmæssig, men andre Indtægter har den ikke. Havnen erhverver selv sine Midler, og Staten bidrager Intet dertil. Det synes derfor ret naturligt, forekommer det mig, at man giver Havnen nogen Raadighed over disse Midler og lader den faae Leilighed til at røre sig frit; skulde man ind under saadanne Forhold, som det ærede Medlem antydede, saa veed jeg ikke, hvem der skulde paatage sig at styre Kjøbenhavns Havn. Men om man kan forandre den nuværende Bestyrelsesmaade, er jo noget Andet, derom